Ao. 1854. Donderdag.

No. 44. 13 April.

SURINAAMSCHE COURANT EN GOUVERNEMENTS ADVERTENTIE BLAD.

Gouvernements - Secretarie.

Aanzoek voor Vrijgeving.

1854.

10 April. Van de slavin *Saraatje*, geboren in 1824, waarvan de moeder onbekend is, en haar kind *Charlotte*, geboren in 1852; toebehoorende aan den houtgrond *Osembo*, divisie *Para*.

» » Van het slavenkind *Georgina*, geboren in 1849, dochter van *Lucretia*; toebehoorende voor den vrijdom aan P. G. Jantzen.

» » Van de slavin *Bergère*, geboren in 1793, waarvan de moeder onbekend is; toebehoorende aan de minderjarigen P. M. J. en G. Th. Sichterman.

De waarnemende Adjunct Gouvernements Secretaris, belast met de functien van den Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

Tweede afkondiging.

Gouvernements - Secretarie.

Paramaribo, den 10 April 1854.

Bij Gouvernements-resolutie van den 8sten dezer maand No. 499, zijn aan Louisa Maria Engelbrecht, verleend *Brieven van Venia Ætatis in Communi Forma.*

De waarnemende Adjunct Gouvernements-Secretaris, belast met de functien van den Gouvernements-Secretaris,
[5303] E. A. VAN EMDEN.

Gouvernements - Secretarie.

Paramaribo, den 12 April 1854.

Bij Gouvernements-resolutie van den 8 dezer maand No. 505, is aan Frans Louis Abendanon en Eugène Marc Billijkerwijs, vergund, om zich voortaan te noemen: den eerstgemelden *Frans Louis Pierre Nassij* en den laatstgemelden *Eugène Egbert Constantijn Nassij*.

De waarnemende Adjunct Gouvernements-Secretaris, belast met de functien van den Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

Gouvernements - Secretarie.

Paramaribo, den 12 April 1854.

Op last van Zijne Excellentie den Heer Gouverneur wordt den belanghebbenden nogmaals herinnerd, dat op Verzoekschriften, Memorien, enzs., aan het Bestuur gerigt, geen regard zal worden geslagen, wanneer de daaromtrent bestaande verordeningen niet zijn in acht genomen.

De waarnemende Adjunct Gouvernements-Secretaris, belast met de functien van den Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

Gouvernements - Secretarie.

Paramaribo, den 12 April 1854.

[5313] Alzoo G. K. Park, van het Gouvernement heeft verzocht, om aan Elisabeth Bloemperk en hare kinderen Friderich George Strong, Christina — Antoinetta Johanna — en Janet — Bloemperk, te vergunnen, om in de plaats van den door hen gevoerd wordenden familienaam van BLOEMPERK, dien van *PARK* te voeren.

Zoo worden degenen, die vermeenen mogten redenen van bezwaar daartegen te hebben, in de gelegenheid gesteld, om binnen den tijd van **zes** weken, na de dagteekening dezer, daarvan aanteekening ter Gouvernements-Secretarie te doen.

De waarnemende Adjunct Gouvernements-Secretaris, belast met de functien van den Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

De COMMISSIE *voor de Quotisatie van de verkochte Dram en Melassie en der revenuen van de Houtgronden*, brengt ter kennis van de belanghebbenden dat zij tot het aannemen en beoordeelen der aangiften en verdere bewijsstukken, voorgeschreven bij art. 3 der publicatie van het voormalige hof van Policie en Criminele Justitie in dato 1 Maart 1824 (G. B. No. 5) op den 18, 19, 21 en 24 dezer, des voormiddags van 9 tot 12 ure zal zitting houden in het locaal van het Departement der *Onbeheerde Boedels en Weezen.*

Paramaribo, den 10 April 1854.

De Commissie voornoemd,
A. DE MAN,
Voorzitter.

Transport.

Den 12 April 1854. J. W. Engelbrecht voor zich en qq. M. Jochems en C. E. Picorna wed. Engelbrecht, executeuren in den boedel J. O. N. Engelbrecht, aan E. R. Gillard, van den Buitengrond *l'Industrie* of *Maria's-lust* c. a., gelegen aan den rijweg naar *Kwatta*.

Paramaribo, den 12 April 1854.

De waarn. Griffier bij het Geregtshof,
(5086) MARTINI VAN GEFFEN.

[5308] De Exploicteur bij het Geregtshof in de kolonie *Suriname*, zal op Vrijdag den 21sten April 1854, des morgens te *half negen* ure publiek, bij executie verkoopen:

De plantage **POTOSIE** cum annexis gelegen in *Coronie*, aankomende den boedel G. S. Carstairs.

Drie vierde aandeelen in den grond **GOEDE VERWACHTING** cum annexis, aankomende H. W. van Becker.

Paramaribo, den 12 April 1854.

SIMON ABENDANON Sz.

Verslag nopens het onderzoek naar den toestand der in het afgeloopen jaar alhier aangekomen Portugesche emigranten.

(Vervolg en slot van ons No. 42)

Behalve deze bijzonderheden aangaande de Madeirianen, op de door de Commissie bezochte plantagien, kan zij nog de volgende algemeene opmerkingen aan Uwe Excellentie mededeelen:

Voor zooverre men het karakter dezer Madeirianen heeft kunnen beoordeelen, schijnen zij gewillig, gehoorzaam en dankbaar voor bewezene weldaden en genotene zorg te zijn. Daarbij zijn zij ijverig en zeer op geld gesteld, hetgeen zelfs zooverre gaat, dat zij hun ligchaam niet ontzien, maar, wanneer dit niet wordt belet, met zweren en wonden naar het veld gaan om te werken, waaraan welligt ook de afkeer is toeteschrijven, welke zij algemeen betoonen, van het gebruik van geneesmiddelen.

Zij staan op eenen zeer lagen trap van beschaving en in vele opzigten ver beneden onze hier geborene, of zoogenaamde creolennegers. Hunne Godsdienstige begrippen schijnen ook nog zeer gebrekkig te zijn, hetgeen men onder anderen, schoon zij allen Roomsch-gezind zijn, uit hunne weinige achting voor het huwelijk, zoude mogen afleiden.

Alhoewel zij in hun vaderland aan het gebruik van sterken drank gewend schijnen te zijn, is het wenschelijk, om dit zooveel mogelijk tegen te gaan en vooral om het gebruik er van bij de vrouwen en jonge menschen, geheel te doen ophouden.

De weinige gevoeligheid, welke men bij hen heeft kunnen opmerken, bij de vele sterfgevallen, die op plantagien *Katwijk* en *Luneburg* hebben plaats gehad, is zeker, uit een zedelijk oogpunt, een treurig verschijnsel, doch aan den anderen kant zoude men daaruit mogen opmaken, dat zij hierdoor te eerder voor landverhuizing geschikt zijn, en zich gemakkelijker zullen voegen in den nieuwen toestand, waarin zij worden overgeplaatst.

De onreinheid schijnt den landaard dezer menschen eigen te zijn, en het is duidelijk op te merken, dat bij hen geenerlei besef bestaat van de volstrekte behoefte aan zindelijkheid in deze heete luchtstreek. Het is daarom volstrekt noodig, dat op hunne reinheid een gestadig toezigt worde gehouden, en zij, des noods door dwangmiddelen daartoe worden verpligt. Eenmaal aan zindelijkheid gewend zijnde, is er naar het oordeel der Commissie geen twijfel, of zij zullen ook bij den veld-arbeid, in dit klimaat eene goede gezondheid kunnen genieten. Eene behoorlijke leiding, onder menschen van kennis en ondervinding, en van genoegzame volharding, om zich niet door onwil en tegenwerking te laten afschrikken, is hierbij onmisbaar.

Het verschijnsel dat zoovele dezer Madeirianen aan zweren en wonden aan de beenen hebben geleden, bevat niets verontrustends, alzoo meest alle nieuw aankomende en vooral zij, die in water en modder moeten gaan, gedurende den eersten tijd van hun verblijf in de kolonie, hetzelfde ondervinden en dit veeleer als een heilzaam acclimatisatie-proces is te beschouwen.

Ofschoon het gedaan onderzoek nog geen bepaald bevredigend resultaat aangaande de geschiktheid der Madeirianen tot het volvoeren van den kolonialen veld arbeid heeft opgeleverd, zoo mag evenwel het deswegens aangewezene, betreffende de plantagien *Boxel* en *Susanna'sdaal*, als zeer voldoende worden beschouwd; wanneer men daarbij niet uit het oog verliest, dat die menschen nog slechts

weinige maanden hier zijn en het werk dat zij moesten doen, hun geheel vreemd was. De Commissie heeft daarom ook, voor zich zelve, de volle overtuiging verkregen, dat deze Madeirianen, onder goede leiding, met voordeel voor den veld-arbeid op de suiker plantagien te bezigen zijn.

De huurtijd van twee jaren, waarvoor zij zich verbonden hebben, is echter te kort en stelt den planter bloot aan verlies. Immers, wanneer hij deze vrije arbeiders, op eene suiker-plantage tot uitbreiding zijner cultivatie, bezigt, zal hij eerst, na verloop van ongeveer twee jaren de vruchten en voordeelen van hunnen gedanen arbeid kunnen genieten, en wanneer zij dan bij het einde van hunnen huurtijd van hem heen gaan, zal hij weder even zooveel van zijne in bewerking gebragte landen moeten verlaten.

Omtrent de hoegrootheid der werktaken aan de Madeirianen opgedragen en door hen verrigt valt voor als nog alleen te zeggen, dat daarbij provisioneel het in *Demerary* bestaande tarief wordt gevolgd, terwijl van het eene werk meer, dan van het andere wordt afgedaan, en dit ook onder de verschillende arbeiders te veel uit een loopt. Bij meerdere oefening, zullen de Madeirianen echter vermoedelijk spoedig in staat wezen, om minstens de voorgeschrevene werktaken der plantage-negers af te doen.

De Commissie meent hierbij ook de vrijheid te mogen nemen, de aandacht van uwe Excellentie te vestigen, op het wenschelijke, om binnen den kortst mogelijken tijd, door andere wettelijke verorderingen, den aanvoer van vrije arbeiders aan te moedigen en zooveel mogelijk te bevorderen.

Bij haar gedaan onderzoek is haar gebleken, dat de planters, die de eerste proeven met vrije arbeiders hebben willen wagen, zich voor de, door hen aangenomene menschen, voor den tijd van twee jaren tot borg hebben moeten stellen.

Dit is een bezwaar dat noodzakelijk behoort weggenomen te worden, want met zoodanige bepalingen is er aan geen werken met vrije arbeiders te denken, en zal zich dit slechts tot enkele plaatsen blijven bepalen. Velen toch zullen met reden tegen het stellen van zoodanigen borgtogt opzien en daardoor geheel worden terug gehouden, om zich met vrije arbeiders te belasten.

Ten slotte meent de Commissie nog aan Uwe Excellentie te moeten voorstellen, om dit rapport publiek te maken, daar het welligt nuttig kan zijn, dat de uitslag van het gedane onderzoek algemeen bekend worde.

Gemengde Berigten.

Het Eng. Huis der Gemeenten was op nieuw getuige van lord John Russells voorstel tot verandering van den parlementairen eed, zijnde dit voorstel eene jaarlijksche gebeurtenis.

Sir Frederik Thesiger maakte de aanmerking, dat het eene vreemde wijze van handelen was om in deze oogenblikken, datgene te willen afschaffen wat ingesteld was als een waarborg voor de protestantsche godsdienst. Ook beweerde hij dat lord John Russells voorstel een aanval was op de gevestigde kerk in Engeland, uithoofde dat de geestelijke en kerkelijke oppermagt der kroon, die de hoeksteen der kerk uitmaakt, miskend werd. Hij besloot met aan te kondigen dat hij het wetsvoorstel met alle magt bestrijden zou bij de tweede lezing.

Te Londen is weder een manifest verschenen van het revolutionair committe aan het Fransche volk. Het laatst wordt men daarin opgeroepen om de wapenen van 1830 en 24 Februarij 1848 op te vatten, ten einde de vrijheid te hernemen, waarvan het zoo wreedelijk door keizer Napoleon is beroofd geworden. De tiran van St. Petersburg, wordt daarin gezegd, is de broeder van den tiran Louis Napoleon Bonaparte. Reeds maakt de eerste zich gereed, om naar Konstantinopel op te rukken en de vrijheid van Europa in het bloed te smoren. Hij, de verdrukker van het heldhaftige Polen, zal Milaan en geheel Italie ten onder brengen, en eindelijk onze grenzen overschrijden, om de ongelukken van Frankrijk te vermeerderen. Laat ons ons vereenigen, en het Fransche volk zal groot en edelmoedig zijn! De verbanningen, door L. Napoleon uitgesproken, schreeuwen om wraak tegen den held van Straatsburg en Boulogne. Het stuk eindigt met den kreet: *Vive la Republique Universelle Democratique et Sociale!* en draagt de onderteekening: *Les Proscrits.*

In het Eng. Lagerhuis heeft de heer Walsh de vraag gedaan of de regering mededeeling had ontvangen van een vertoog, door den keizer der Franschen aan den koning van Griekenland, ter zake van diens interventie in de zaken van het Ottomanische rijk gerigt; en of dat vertoog vergezeld was van bedreigingen tegen Griekenland en dat alles zonder de toestemming der Britsche regering? Lord John Russell meende hierop ontkennend te kunnen antwoorden.

Met de laatste overlandmail verneemt men uit Britsch-Indie, dat aan den bouw der forten bij den pas van Kohat met spoed wordt voortgewerkt; de Affreeden schijnen er nog al mede tevreden, daar men hun eene hoogere rooversschatting beloofd heeft, wanneer zij den pas openlaten. De Murrees in Boven Scinde daar en tegen zijn weder onrustig en er is sprake van eene expeditie tegen dien stam. Men zeide dat een groot aantal der hunnen op de been was gebragt aan den zoom van het bergland, en dat zij voornemens waren met de in 1846 door hen veroverde kanonnen, een inval in de vlakten te beproeven; zij vonden de Engelschen echter op hunne hoede en zagen van hun plan af.

De uitvoer van goud in Kalifornie gedurende 1853 heeft bedragen eene waarde van 67,873,505 doll. Op 260,000,000 doll. wordt geschat de opbrengst der mijnen sedert vijf jaar en tien maanden. De bevolking van Kalifornie is thans 310,000 zielen; in 1853 zijn te San Francisco aangekomen 35,185 personen en van daar vertrokken 30,310.

Een keizerlijk besluit, waarbij de invoer uit Engeland van ruwe katoen tot binnenlandsch verbruik in Frankrijk wordt veroorloofd, geeft het *Journal des Debats*, een voorstanders der handelsvrijheid, aanleiding om het te prijzen dat Frankrijk in dit opzigt het voorbeeld van Engeland volgt, maar leidt dat blad tevens tot de aanmerking, dat het daarin verder moet gaan. »Sedert 1849, zegt het, maakt de Engelsche handel gebruik van elke verlaging van den prijs der ruwe katoen op de markt van Havre. In zekere mate zal de Fransche handel voortaan hetzelfde op de Liverpoolsche markt kunnen doen, want hij mag voortaan regtstreeks uit Liverpool ruwe katoen aanvoeren. Dit is wel een voordeel voor de Fransche katoenspinnerij en alzoo voor de geheele nijverheid die de katoen bewerkt, maar het is niettemin te wenschen, dat ons bestuur verder ga, opdat de kamp meer gelijk zij tusschen den Franschen fabriekant en zijnen mededinger in Engeland, en zelfs opdat het nu door den keizer genomen besluit werkelijk het gevolg hebbe hetwelk men van hetzelve verwacht. Door dit besluit wordt het verbod opgeheven, hetwelk in het handelsverdrag en de ordonnantie van 1826 vervat was, tegen den invoer van ruwe katoen uit de havens van het Vereenigd rijk; doch het hooger entrepot.regt blijft bestaan. Dit hooger regt is niet gering; het bedraagt 11 francs per 100 kilogr.; gevoegd bij de kosten van het regtstreeksch vervoer van Liverpool naar de Fransche havens, zal dit regt, gelijk men vreezen moet, uitwerken dat de Fransche nijverheid van de haar thans verleende vrijheid slechts zeer zelden partij zal kunnen trekken.

De *Corrière Mercantile* verhaalt, dat bij gelegenheid van eene revue, die den 14 Feb. te Napels plaats had, een regiment jagers, alsmede een ander regiment, de driekleurige kokarde hebben opgestoken, terwijl door de militairen oproerige kreten werden geslaakt. Dit voorbeeld werd echter door de overige troepen niet gevolgd. De twee genoemde regimenten werden in de kazernen geconsigneerd en bijna alle officieren en onder-officieren gearresteerd. Reeds zijn 137 van deze lieden naar de plaats gezonden, waar zij hunne straf moeten ondergaan. De overigen zitten nog in de casematten van het fort St. Elmo.

Scheepvaart.

BINNENGEKOMEN.

Den 11den dezer, de Eng. brik St. Crispin, kapt. A. Matier, van Liverpool.

ADVERTENTIEN.

KOEPOK-INëNTING.

De Geneesheer der *Surinaamsche Algemeene Ziekenbus* zal op Vrijdag den 14 dezer, des morgens tusschen 7 en 8½ ure, ten zijnen huize vaceren, ter inënting der kinderen van genoemde inrigting.

Namens het Bestuur der Bus voornoemd,

[5318] R. J. GOLLENSTEDE.

Die te vorderen heeft van- of schuldig is aan den Heer JACQUES GOMPERTS, den 5den April alhier overleden, gelieve daarvan opgave en betaling te doen aan

S. SOESMAN Jr.,

(5314) *Executeur Testamentair.*

***Beste* AARDAPPELEN, naar den tijd van het jaar, in *halve* muds manden a *f* 4 en UIJEN bij de 25 pond a 25 cent per pond, bij**

(5316) G. H. L. BAKKER.

Opregte Engelsche *BOKKINGS*,

in blikjes en per stuk; — te bekomen bij P. J. BOAS.

[5315]

De Pillen en Zalf van *Holloway*,

hebben eene bewonderenswaardige genezing bewerkt van rhumatieke aandoening.

De Heer Danald M. Kellar te Murrumbidge in Nieuw Zuid-Wallis, schrijft aan den professor Holloway het volgende: »Een man van omtrent vijftig jaren, in dienst bij den Heer John Peter, vrederegter in die kolonie, leed sedert een jaar aan rhumatieke pijnen, tengevolge van zich veel te hebben bloetgesteld aan nat en koude. Hij was daarvan zoo sterk aangedaan dat zijn ligchaam geheel krom gebogen was. In dezen beklagenswaardigen toestand begon hij gebruik te maken van de **PILLEN** en **ZALF** van HOLLOWAY, tengevolge waarvan hij zoo spoedig herstelde dat het de verbazing opwekte van al degenen die van zijn vroeger lijden waren getuige geweest.

Deze **PILLEN** en **ZALF** zijn alhier verkrijgbaar gesteld bij den Apotheker A. B. DE VRIES aan de *Zwartenhovenbrug straat* a *f* 1, *f* 3 en *f* 5.

[5317]

Gedrukt bij J. C. MULLER Az.